

Megkezdte munkálatait az RNK íróinak első kongresszusa

Az RNK Atheneumban tegnap délelőtt megnyitott az RNK íróinak első kongresszusa.

Ott vannak az Atheneum dísztermében íróink az ország minden részéből, a toll korosabb mesterei és a népi hatalom éveiben nevelkedett ifjú írók, román és nemzeti kisebbségi írók.

A meghívottak között foglalnak helyet a művészeti szövetségek képviselői — népművészek, a művészet érdemes mesterei, érdemes művészek — a társadalmi szervezetek, a művészeti és kulturális intézmények képviselői, román és külföldi újságírók.

Jelen volt számos külföldi író is, mint a kongresszus meghívottja: Lulu Marinov Lamar, Borisz Delceev és Gornco Georgij Belev (Bulgária); Sze Men Ir és Kiem Szin Gu (Koreai Népi Demokratikus Köztársaság); Hans Scherfig és Georgjéde Simonsen (Dánia); Arvo Turtainen (Finnország); Pierre Peraff (Franciáország); Eduard Claudius és Bernard Seeger (Német Demokratikus Köztársaság); Carlo Cas-

sola (Olaszország); Grigor Vitez és Vaszko Popa (Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság); Adrian Morrien (Hollandia); Arnold Slucki és Danuta Bienkowska (Lengyel Népköztársaság); Kurt Asperlin (Svédország); Grandpierre Emil, Gereblyes László és Szudi György (Magyar Népköztársaság); Vlagyimir Jermilov, Emiljan Bukov és Jakov Bas (Szovjetunió). Más külföldi írók még ezután érkeznek a kongresszusra.

Felvezetnek egyelőre a terembe: Gh. Apostol, I. Chisenovschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Gh. Georgeghiu-Dej, L. Rautu, Fazekas János, C. I. Parhon akadémikus professzor, Tr. Savulescu akadémikus professzor, Constanta Craciun és Ilie Murgulescu akadémikus, továbbá miniszterek, az RMP KIV számos tagja. A jelenlévők hosszantartó tapsal köszöntötték pártunk és kormányunk vezetőit.

A megnyitói beszédet Mihail Sadoveanu akadémikus, az RNK Irószövetségének elnöke mondotta: A küldöttek a következő írókat vá-

lasztották a kongresszus elnökségébe: Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Asztalos István, Alexandru Bălaci, Maria Banus, Aurel Baranga, Mihai Beniuc, Geo Bogza, Demostene Botez, Anton Breitenhoffer, Marcel Breslau, Eusebiu Camilar, Vladimir Ciocov, Ovid S. Crohmălniceanu, Mihai Davidoglu, Dan Desliu, Petru Dumitriu, Paul Georgescu, Eugen Jebeleanu, Kovács György, Aurel Mihale, Nagy István, Ion Pas, Cezar Petrescu, Mihail Sorbul, Zaharia Stancu és Cicerone Teodorescu.

Ezután megválasztották az igazoló bizottság, a kongresszusi határozatokat megfogalmazó bizottság és a titkárság tagjait. Az igazoló bizottság tagjai: Asztalos István, Laurențiu Fulga, D. Ignea, M. Novicov és Al. Sahigian. A kongresszus határozatait megfogalmazó bizottság tagjai: E. Camilar, D. Corbea, O. S. Crohmălniceanu, Lucia Demetrius, Mihai Dragomir, E. Jebeleanu, Kovács György, N. Mărușu és Veronica Porumbacu. A kongresszus titkárságának tagjai: De-

Az R. M. P. Arad-városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni neptanács lapja

XII. évfolyam, 3523. szám

1956. június 21. csütörtök

4 oldal, 20 bani

Uj raktárt építenek

A majláti kollektív gazdaságban ebben az évben szép termés ígérkezik. A termés betakarítása előtt a tagok gondoskodnak a learatott gabona helyes tárolásáról. A képen látható raktár a kollektív gazdaság számára készült, amelyben körülbelül 30 vagon gabona tárolható. Az építő csoport tagjai Szalma Gábor, Portik Joachim, Szűcs János, Halál Ferenc és Dus Mátyás arra törekednek, hogy az idei termést már ide raktározhassák.

A szocialista verseny újabb eredményei

Juniusi eredmények

Hét vagon barnalisztet öröklött tizenöt nap alatt terven felül a November 7-ig már małosztályán. Ezt az eredményt az osztály lelkiismeretes dolgozói az első felvétel terv sikeres teljesítésének személtett tartásával érték el. Gáll Gábor váltása naponta 4—6 százalékos tervteljesítéssel szerepelt az eltelt 18 nap alatt. A Gáll Gábor váltásában dolgozók a munkaidő tökéletes kihasználásával

és a gépek jókarbantartásával bizonyították be munkájuk iránti helyes magatartásukat. A malom elenjáró női brigádja, a Március 8-brigád, Jaczko Ibolya vezetésével, ebben a hónapban is megtartotta elsősegélyt, átlag 108 százalékos teljesítést naponta. Az élelőanyaggyártás 1,1 vagonnal teljesítették tül tizenöt napra eső tervteljesítéssel. Itt Simolov loan brigádja napi 10

százalékos túlteljesítéssel járult hozzá az elért eredményekhez. Az élelőanyaggyártás tovább folyik a szakmai verseny. Magyar Lázár szeparátor a szakmai versenyben elért eredményein kívül napi 15—20 százalékos normatelteljesítéssel is dicsekedhet.

A szeszgyár dolgozóinak 18 napi szorgalmas munkájának eredménye: 5000 liter finomított szesz terven felül.

Uj cikket készítenek

Több, mint két hónapja annak, hogy a Flerarul-gyár műszaki irodájának munkaközössége új feladatra vállalkozott. A fájpari minisztérium megrendelésének, a butor dió-párit beszerzését, áprilisban elvégezték. Azután ellenőrizték egy havi munkájukat.

A Flerarul-gyárban készült butor diópánt sokkal jobb minőségű, mint az országban eddig gyártottak. A gyár

műszaki irodájának munkaközössége hetekig foglalkozott a legjobb technológiai folyamat kutatásával és aszerint készítették el a beszerzési tervet. Olyan számokat készítettek, amelyek egyszerre két, vagy három műveletet végeznek. Az új cikkből már nagy mennyiséget készítenek.

A Flerarul-gyár üzemszolgályaiban naponta szép termelési

eredményeket érnek el a dolgozók. Hohn Iona presmunkás például a 4. számú felkészítősztályban naponta átlagosan 228 százalékos teljesítést. A 3. számú pántosztály dolgozója, Rusu Dumitru átlagosan 189—190 százalékos teljesítést. Farkas Anna, a 2. számú műhely legjobban dolgozója az ajtózárok szerelését végzi. Legutóbb 86 százalékos túlteljesítéssel ért el.

Bővítik szakmai ismereteiket

Az ARTEK kisipari termelőszövetkezetben szakképesítési tanfolyam működik. A tanfolyam hallgatói sok hasznos szakmai ismerettel gazdagodnak. A tanfolyamnak jelenleg 15 résztvevője

van, akik a szövetkezet különböző osztályain dolgoznak. A hallgatók rendszeresen látogatják a tanfolyamot és igyekeznek minél többet eltanulni az előadott anyagból.

A tanulásban élenjárók között találjuk Bej Irinát, Gebl Reinholdot, Hász Erikát és Tórot Borbálát, akik a leggyakrabban értek el kitűnő osztályzatot.

Hotdran Tiberiu, levelező

Nagygyűlés a moszkvai Dinamo-stadionban a szovjet-jugoszláv barátság jegyében

Hruscsov és Tito elvtárs mondoi beszédét

MOSZKVA. (Agerpres.) A TASZSZ Jelenti:

A szovjet-jugoszláv barátság jegyében június 19-én nagygyűlést jeltett le a moszkvai „Dinamo” stadionban. A nagygyűlésen jelen voltak a Szovjetunió és Jugoszlávia vezetői. A nagygyűlést N. I. Bobronyikov, a moszkvai szovjet végrehajtó bizottságának elnöke nyitotta meg. Felszólalt még a gyűlésen M. I. Leonov, a „Sarló és Kalapács” fémipari üzem munkása és I. F. Pet-

rovskij akadémikus, a moszkvai állami egyetem rektora.

Ezután N. Sz. Hruscsov, az SzKP KB első titkára nagyszabású beszédet mondott. Hruscsov elvtárs beszédét több ízben taps szakította félbe.

Hruscsov elvtárs beszédének elhangzása után Joszif Broz Tito, a Jugoszláv Szövetségi Népköztársaság elnöke emelkedett szóra.

A jelenlévők ismételtan megtapsolták Tito elvtárs szavait. Hruscsov és Tito elvtársak beszédét legközelebbi lapszámunkban ismertetjük.

Róman újságíróküldöttség érkezett Moszkvába

MOSZKVA. (Agerpres.) TASZSZ. A Szovjetunió Külügyminisztériuma sajtószolgálatának, valamint a Szovjet Újságíró Szövetség szervezésében június 18-án róman újságíró küldöttség érkezett Moszkvába.

A küldöttség vezetője: Vasile Dumitrescu, az „Agerpres” sajtóügyi vezérigazgatója. A küldöttség tagjai: Ion Cumpănașu, a Szt. teia szerkesztő bizottságának tagja,

Florica Selmăru, a Romfina Libera helyettes főszerkesztője, Petr Constantinescu, a Sctinea Tineretului szerkesztő bizottságának tagja, Alexandru Bondoc, a Munca főszerkesztője, Ion Cibu, az Apararea Patriei helyettes főszerkesztője, Kovács János, az Előre szerkesztőbizottságának tagja, Erich Wyand, a Neun Weg felelős titkára, Gheorehe Secu, a Flamura Prahavei helyettes főszerkesztője, Vasile Inoan, az RMP KV agitációs és propaganda osztályának aktivistája.

Az RNK íróinak kongresszusához

A Róman Munkáspárt Központi Vezetősége meleg üdvözlét küldi a Róman Népköztársaság első írókongresszusának.

Népköpi történelmi jelentőségű sikerrel a népi demokratikus rendszer megerősítésében és megszilárdításában, az új, szocialista társadalom felépítésében fellendítették az irodalmi alkotást s megerősítették a feltevéteket olyan kiváló művek megjelenésére, amelyek gazdagították kulturánk kincsétárát.

Felhasználva a román nép és az együttélő nemzetiségek irodalmának értékes hagyományait, folytatva és továbbfejlesztve a haladó realista hagyományokat, íróink a nép szolgálatába, a szocializmus felépítésének szolgálatába állították egész alkotói erejüket.

Íróink a szovjet irodalom mélyestegen humanista, eszmegazdag példájából, művészi és nevelő erejének példájából merítenek.

A marxi-lenini eszmék mélyreható gyakorlatát gyakorolnak az írók: rá, hozzásegítik őket ahhoz, hogy világosabban lássák a társadalomban rájuk háruló szerepet és hivatást.

A párt harca a „művészet a művészetért” nép lenes elmélete ellen hozzásegítette az értékes írókat ahhoz, hogy megzabaduljanak a dekadencia ballasztjától s erőt adott nekik tehetségük kibontakozásához.

Az idősebb írók oldalán új, tehetséges ifjú írónemzedék nevelkedett, amely irodalmi alkotásaival egyre nagyobb teret hódít. A különböző alkatú írók tehetségükkel mind a nép érdekeit, hazánk felvirágoztatásának ügyét, a béke ügyét szolgálják.

A népi demokratikus rendszer adta körülmények között az együttélő nemzetiségek soraiból való írók számos értékes művel nagymértékben hozzájárultak az RNK irodalmának fejlesztéséhez, valamint a román nép és a többi nemzetiség közti testvériesség megszilárdításához.

A mi irodalmunk valóban szabad irodalom, mert összes tehetséges íróink szabad akaratukból, nyíltan, saját meggyőződésük alapján álltak a társadalom haladó erőinek oldalára.

Az olvasók milliói megbecsülték prózái írásaikat, költészetünk, szimfóniáink, szatíráink, irodalomkritikai munkáink minden sikerét s ez arra ösztönzi íróinkat, hogy egész tehetségüket, egész művészi képességüket értékes, új művek megalkotásának szolgálatába állítsák. Íróink harcos akaratát iparkodnak azov, hogy a szocialista-realista irodalmat a művészi alkotás legmagasabb csúcsára emeljék, hogy műveikben a maguk teljességében fejezzék ki korunk nagy eszméit, lényeges konfliktusait, a munkások, a nép pártatlan hősségét, amellyel történelmi legmélyrehatóbb forradalmi átalakulást valósítja meg. Íróink és olvasóik egyaránt éppen ezért határozottan visszautasít minden olyan irányzatot, amely tagadja az irodalom terén elért jelentős megvalósításait a szocializmus felépítésében való áttörést időszakában.

A Róman Munkáspárt II. kongresszusa, irodalmunk eredményeit kidomborítva, egyszersmind megállapította azt is, hogy irodalmunk nem tűzöri eléggé a hazánkban végbenemő történelmi változásokat.

Azok a nagyszerű feladatok, amelyeket a kongresszus a szocialista ipar fejlesztése, a mezőgazdaság szocialista átalakítása, a kultúra felvirágoztatása, az életszínvonal állandó emelése, a népi demokratikus rendszer megszilárdítása terén kijelölt s amelyek hazánk munkásait, parasztjait és értelmiségit munkájukban lelkesítő kétségtelenül nagy művészi erejű, forradalmi lendületű áthatott új irodalmi művek megírására fogják ihletni íróinkat.

A párt felhívja az írókat, túllépjék műveikben sajátos művészi eszközökkel sokrétű és pezsgő élettel teli valóságunkat, szemléltessék sokoldalúan társadalmunk átalakulását és megújulási folyamatát és mindazokat a mélyreható változásokat, amelyek el a folyamat az emberek lelkiéletében, erkölcsi magatartásában és személyes életében létrehoz.

Az írók arra hivatottak, hogy műveikben olyan embereket ábrázoljanak, akik le tudják gyűrt a nehézségeket és bajokat, meg tudnak birkózni a természettel s megváltoztatják országunk arculatát, gyarapítják kincsét. Arra hivatottak az írók, hogy feltárják az emberekben rejlő, hősi tettekre ösztönző erkölcsi erőket és érzékeltessék a dolgozók öntudatában végbenemő fejlődés folyamatát, — a dolgozókat, akik a társadalom megváltoztatásával együtt saját magukat is megváltoztatják, mint ahogy felszabadulnak a régi szokások és erkölcsi befolyása alól. Az irodalom csak így gyakorolhatja nagy nevelő és megújító hatását, csak így töltetheti be aktív szerepét a kapitalizmus befolyásának az emberek tudatából való kiirtásáért folyó harcban.

Az irodalmi alkotás eszmei gazdagságára való törekvés nem választható el a művészi tökélyre, az új alkotói egyéniségek sokoldalú fejlesztésére s a művek nyelvi szépségére és gazdagságára való törekvéstől.

Az írók és kritikusok tartásák szem előtt az RMP II. kongresszusának azt a követelményét, hogy az írók „magas művészi színvonalon, nagyszerű témájukhoz méltó módon alkossák meg műveiket”.

A forradalmi harc iskolájában nevelkedett új olvasó éppen azokat a műveket becsüli, amelyek teljes változatosságban tükrözik ezt a harcot és nem fogadják el azokat a műveket, amelyeknek írói arra törekednek, hogy rózsaszínű, édeskés képét nyújtsanak valóságunkról s úgy mutatják be forradalmi harcunk útját, mintha az egyszerű sétat volna valamilyen közeveti uton — egyszerű azokat a műveket, amelyek ahiyett, hogy megmutatnák a régi és az új közötti ellentét és a szocializmus építésével együtt járó nehézségek megoldásának útját, elhallgatják ezeket az ellentéteket és nehézségeket.

Az olvasók táborának állandóan gyarapodik a kultúrája, fokozódik művészi és ideológiai igényessége, ezért az olvasó visszautasítja és szigorúan megbírálja azokat a könyveket, amelyekben az író naturalista módon mutatja be az életet, nem tudja megkülönböztetni a lényegest a lényegtelenitől s a muló jelenségeket azoktól, amelyek fejlődnek és győzedelmeskednek valóságunkban. Az ilyen könyvek írói képtelenek arra, hogy realista módon tükrözzék a régi és az új harcát és meggyőző művészi képekben bizonyítsák be, hogy az új feltétlenül győzedelmeskedik. Az ilyen könyvek az arányérzék és a történelmi távlat elvesztéséhez, a

visszatasztáló, vagy beteges jelenségek túlméretezett szemléltetéséhez és nem ritkán a valóság meghamisításához vezetnek.

A szocialista realizmus biztosítja az objektív valóság teljes tükrözését. De nem vállal semmiféle közösséget az úgynevezett „teljes igazság” elméletében megnyilvánuló burzsoá-objektivistá magatartással.

A párt arra neveli az írókat, hogy műveikben a való életet tárják fel és ábrázolják. Minél világosabban és tudatosabban áll a tehetséges író alkotásában a társadalom haladó erői mellé, annál mélyebben sikerül feltárnia és a maga sokrétűségében ábrázolnia való életünk igazságát. A szocialista realizmus megköveteli az alkotótól, hogy tevékeny részt vegyen a valóság megváltoztatásában, forradalmi optimizmussal sugalljon olvasóinak, megvilágítsa előttük a célt és a távlatot és felhúzza őket az emberiség nagy eszményképeinek diadalába vetett törhetlen meggyőződéssel. E feladat teljesítéséhez az szükséges, hogy az író tanulmányozza és mélyestegen ismerje az életet, állandó kapcsolata legyen a dolgozókkal és tevékenyen vegye ki részét a társadalmi életből.

Semmi sem árthat jobban az írói alkotásnak, mint az, ha nincs kapcsolata a valósággal, a munkások és parasztok hőies munkájával és mindennapi életével, ha az író bezárkózik egy szűk, úgynevezett „tisztán irodalmi” vonatkozású érdeklődési körbe.

Az író — mint szocialista hazájának polgára, kora haladó eszméinek hirdetője — aktív részt vállal a munkások, a munkások ideológiájának teljes győzelemért folyó harcból. Egyes íróknál ideológiai zavarosságok nyilvánulnak meg. Ezek két forrásból táplálkoznak: a kizsákmányoló osztályokunk országunkban fellelhető maradványából és a külföldi kizsákmányoló osztályok ideológiáj befolyásából. Az írók tudják, milyen nagy jelentősége van az irodalomnak az ideológiai harcban, ezért a legnagyobb határozottsággal le kell küzdeniük minden liberális irányzatot a nacionalizmussal, valamint a formalizmussal és az apolitizmusba való visszacsúszással szemben.

Az íróknak és kritikusoknak fokozottabb munkát kell kifejeníteniük, elsajátítsák és elmélyítsék a marxi-lenini tanítást és legfőképpen a marxi-lenini ismeretelméletet, továbbá fokozottabb munkát kell végezniük a párt célkitűzéseinek és általános vonalának alapos elsajátításáért, hogy műveikkel a párt politikájának megvalósítására mozgósíthassák a dolgozókat.

Az irodalom felvirágoztatásáért folyó harcban jelentős szerep jut az irodalomkritikának. Irodalmunknak harcos kritikára van szüksége, olyannra, amely pártos szellemben elemzeze a megjelent irodalmi műveket, erőteljesen támogatson minden, ami új és haladó, feltárja és erőteljesen lelkijdi mindazokat a törekvéseket, amelyek egyes könyvek eszmei tartalma és művészi színvonala tekintetében megnyilvánuló hiányszorosságok karkagatására árnyulnak. Az irodalomkritikusoknak az a feladatuk, hogy közreműködjenek a marxi-lenini esztétika elveinek elmélyítésében és fejlesztésében, bátran felvevessék a való élet tükrözésének, a tipikusnak és a művészi egyéniségnek, a mesterségbeli tökélynek különböző kérdéseit, s hozzájárulással elemezzék és foglalják össze annak az eredményes utnak a tapasztalatait, amelyet irodalmunk a felszabadulás utáni években megtett.

Az irodalomkritikából teljes mértékben ki kell küszöbölni a dogmatizmust, amely a szemantizmus felé sodorja az irodalmat és fékezi a művészi alkotás lendületét. Ki kell irtani a költőnőző tömjenezést és a csoportszellem megnyilvánulásait, amelyek gátolják a véleményeknek a szocialista realizmus alapján folyta tott szabad, elvszerű harcát.

A párt szigorúan eltilti a romboló, alapatlan kritikát, a beskatulyázást, az irodalmi alkotás irányításának bürokratikus, adminisztratív módszereit, az irodalmi alkotás sajátos vonásainak semmibevetését, az irodalom nivellálását és uniformizálását.

Az irodalmi életben való tájékozódásban a pártot az irodalomra vonatkozó lenini elelvek vezetik.

Megkülönböztetett figyelmet kell szentelni az irodalmi örökség hasznosításának. A párt erőteljesen visszaverte a haladó irodalmi örökség megtagadására irányuló törekvéseket, a mult kulturális értékeinek lebecsülését. Ugyanakkor el kell utasítani a mult egész irodalmának, vagy egyes műbeli írók egész irodalmi alkotásának kritikátlan elfogadására irányuló törekvéseket.

Az irodalmi örökség kritikai értékelésében, akárcsak más országok irodalmi alkotásának értékelésében Leninnek az a közismert tézise vezet bennünket, hogy minden nemzet kulturájában, az ellenétes osztályokból álló társadalom kulturájában két kultúra rejlik.

Az írók kongresszusa megvitatja az RNK Irószövetségének tevékenységéhez fűződő problémákat. A kongresszus kétségtelenül elő fogja mozdítani az Irószövetség munkáját megújítását. Az Irószövetségnek fel kell emelkednie annak a magasfokú felelősségnek a színvonalára, amelyet megkövetel az a feladat, hogy irányítsa az írók művészi munkáját és megerősítse azt az aktív szerepet, amelyet a szocializmus építésében az irodalomnak be kell töltenie.

Az Irószövetség tevékenységének egyik igen fontos oldala az ifjú írónemzedék nevelése és kialakítása, a dolgozók soraiból származó újabb tehetségek felfedezése.

Az Irószövetség szüntelenül erősítenie kell íróink testvéri kapcsolatát a szovjet írókkal és a népi demokratikus országok íróival, fejlesztie kell kapcsolatait minden ország íróival, mert ezzel hozzájárul a béke és a népek közti barátság megszilárdításához.

Jó munkát és teljes sikert kívánunk az RNK Irókongresszusának munkálataihoz.

A Róman Munkáspárt Központi Vezetősége rendíthetetlenül bizik abban, hogy az írók feladatuk magaslán fognak állni és minden tehetségüket a szocializmus felépítése ügyének, a béke és a haladás ügyének szentelik.

A Róman Munkáspárt Központi Vezetősége

Az írókongresszus munkálatai

Az RNK íróinak kongresszusa kedden az SzKT eszínházának dísztermében folytatja munkálatait. Al. Sahigian író előterjesztette a kongresszus igazoló bizottságának jelentését. A jelentés szerint az Irószövetség bukaresti alkotó szekciói-

nak és az Irószövetség fiókjainak közgyűlésein 208 kongresszusi küldöttei választottak, akik közül 195-en jelen vannak, 13-an pedig indokoltak távolmaradásukat.

Az írók 1949. évi országos értekezleténél későbbi években a régi

íróegyesületnek 233 tagja volt. Ma az Irószövetségnek 445 tagja és 141 tagjelöltje van.

A kongresszuson 146 román, 34 magyar, 9 német nyelvű író, valamint hat más nyelvű író vesz részt.

Az írókongresszus minden író-

seinek képviselője. Harminchat 20—30 éves, hatvanhat 30—40 éves, ötvenhét 40—50 éves és harminchat 50 éven felüli küldött van jelen kongresszusunkon.

(Folytatása a 3-ik oldalon)

Gyermekkoromban, amikor azt hallottam, mondani: „füle van a falnak”, gondoltam, hogy képtelenség, de azért titokban a falakat kutattam, körülnéztem. A közelmúltban, most már mint felnőtt lepdtem meg, amikor a Vörös Lobogóban olvastam, hogy a volt Dacia termének falai tiltakoznak, sőt egy cikket eresztettek meg „Tünc ez?” címmel. Szerintem nagy előrehaladás az a falak történetében, mert már nemcsak fülel, de ugylátszik manapság egyéb emberi tulajdonságokkal is rendelkeznek. A cikk, amit a klubterem „Írt” alá, arról szól, hogy a szokásos hétfői táncos estéket egyenlőre „Jampi” tekeri, farsangi, rángató, reszketi magát, de úgy, hogy az már nahát! Nahátotunk már a kör- és a barked-szakáll miatt. Alkor is elszőnyűkötünk, amikor megdudtunk, hogy férfiak (?) daueroltatják hajukat. Így volt a csónadrággal, a tíz centi magas talpu cipőkkel és mással is. Ezeknek a „nem fér már a bőrébe” dolgoknak a sajton át nyilvánosságot is adtunk.

Számunkra nem lehet és nem szabad közömbös maradni egyetlen egy ember eltávozására még a tánc terén sem. A tánc az ember kifinomult utemes lépéseiből és mozdulataiból tevődik össze. Miért hagyjuk el néhány ostoba frátertől bemocskolni, elrutítani, egynehány idegsoos rángásba leledző alakról csúfítani? De van itt más baj is a társastánc körül.

Mint minden tánc, a „szalon”-tánc is hagyomány. És mint minden haladó hagyományt, ezt is ápolni kell. Nagyon szépen fejlődik Aradon a népi tánc-kultúra. De a legnagyobb mértékű figyelmet igényelne az ifjúság rendszeres társastáncok oktatása is. Ez nem történik meg.

A December 30 gyár egyik táncos estéjén figyeltem, miként mérégettek egymást, egy fiú és egy lány. Mint két riadt egérke, hosszú időn át nézik egymást...

Ismert fiú, hogy egy a lányok, mint a tükör 16-18 éves korukban teltek gátlásokkal. Különösen olyankor, amikor táncról van szó. Ezek is ilyenek voltak. Pirultak és melegek voltak. A fiú ingallérja mind szűkebb lett. Adámcsukájá le-fől száguldozt. Kezével áppenséggel nem tudta mit is műveljen. Lassan a lány felé somfordált. Ott, se szó, se beszéd — a lány nyilván meguntta a pusztá szemeztést — a fiú elé állt és annak vállára tette kezét. A fiú zavarban volt és mi következett ebből? Ugy fogta át a lányt, hogy az a legszívesebben azonnal abbahagyja volna az egészét. Ő is zavarba jött. Elvétezték a lépéseket, összetaposták egymás lábát, nem kértek bocsánatot egymástól, hisz mindketten ügyesek voltak. Pár lépés volt az egész, amikor szerencsére befejeződött a zene, de a fiúról dől a viz... Miniképpen tizenhét évesek voltak. És a körülöttük szédülő fiúk, lányok táncá mindezen hasonlított, csak táncra nem, pedig ezek a fiúk nem viseltek csónadrágot és a lányoknak sem volt lófarok frizurájuk.

Be kell vezetni a táncleptést a gyárak, üzemek, vállalatok klubjaiban és kulturházaiban. Mit nyer az

Oldják meg, de minél előbb

Ifjúság és a felnőttek nagy tömege azaz, hogyha szabályszerű táncra tanítják az ifjúságot? Először is táncot járnak majd és nem lökdösődnek, akadályozva mások szórakozását. Aztán meg biztos fellépést, jó testtartást, magabiztonságot és nem utolsósorban jó modort tanulhat jó tanárok vezetése alatt minden ifju. Mennyire ügyetlenül viselkedett az a December 30 gyárbeli ifju, amikor odasomfordált és bátoriatlanul lépett a lány elé...

A tánc nemcsak lépésekből áll. A táncban oktatás más irányú is lehet. Altalában a táncra felkészülnek az emberek. Jobb ruhát vesznek fel, a fiúk nyakkendőt kötnek és így tovább, mert hát szórakozni akarnak és ezek a külsőségek jó közérzetet kölcsönöznek. Ezek a külsőségek rendszeret, belső igényt is támasztanak. Ha rendes a külsőd, elvárják, hogy tánc közben úgy is társalogj. Hogy ezeknek az igényeknek eleget tegyen, hozzáfog tapasztalatok gyűjtéséhez, tanul, könyvet vesz a kezébe minden ifju. És lassan igényessé, tudatossá válik az ifju, igényessé a munkával.

Kedves Népi Művészeti Iskola klubja! Klubfalaid és termeld öblös hangja im visszhangra talált. De kérlek, dűbörögj kissé saját házadon belül. Ugyanis a saját emeleteden található Arad összes koreográfusának, tánc-tanárainak köre. Mi lenne, ha ők oldalnak meg ezt a kérdést, vállaltva a városi IMSz bizottsággal és több pedagógussal egyetemben?

Tessék egy javaslat. A Dimitrov gyárban hetenként több órán át tanít táncot egy tanár, váltakozva 10-24 ember számára, népi táncot. Mi lenne, ha csak egyszer egy héten két órát tanítana keringőt, tangót, foxot, mondjuk ötven ifjunak, mert nyilván egész biztos jelentkezzenek.

Oldják meg a modern tánc kérdését városunkban, de minél előbb. Az oktatás bebizonyíthatja, hogy szépen, izlésesen lehet táncolni bármilyen táncot.

Szabó Imre

A SÖTÉT FOLYÓ

— Argentin filmbemutató —

Az utóbbi időben egyre több olyan külföldi film érkezik el hozzánk, amely megkapó formában tükröz a jogfosztott, kizsákmányolt tömegek felháborodását, jogos harcait elnyomók ellen. Ilyen nagy hatású film, alkotás az Alfredo Varela neves argentin író regénye nyomán készült „Sötét folyó”, amely megrázóan eleveníti meg az argentin „zöld pokol”-t: a jerba maté (maté-tea) szedőinek és szarítókaink embertelen életét.

A „sötét folyó” hatalmas délamerikai folyam, a Parana, amelynek hajjai emberi hullákat sodornak az óceán felé: azok tetemét, akik a nyomortól, vagy pénzszerezési vágytól tüze, néhány hónappal, vagy évvel azelőtt elindultak a mérhetetlen óceánra telepel felé, a „zöld arany”, a maté tea után. A vállalkozók rab-szolgálatában tartják munkásaikat és kegyetlenül kihasználják őket, úgy, hogy — látszólag — aki egyszer a hajójukba kerül, annak számára nincs többé menekvés.

A film háborzongató realizmussal eleveníti meg a „zöld pokol” páriális borzalmát, reménytelennek lát-szó életét, a vállalkozók és felvigyázók rab-szolgahajósárok megrszegényített embertelen és esztelen kegyelenségét. De a film nem marad meg a borzalmas valóság realista bemutatásánál, hanem — féltéken-bár — de utat is mutat. Az elsőt az ökösi, lázongást kísérletet kudarcán és vérbebotlásán túl, a film utolsó kockái új lehetőségeit is körvonala-znak: a dolgozók együttes, szervezett

Az Ifjúsági filmszínházban az IMSz II. kongresszusának tiszteletére június 25 és július 1 között ifjúságról szóló filmeket vetítenek. A részletes műsor a következő: június 25-én és 26-án az Öten a Barska ut-

harcát emberi műveltségű kivétel-séggel gazdálkik ellen. És ez a harc nem maradhat eredménytelen... ez a film végső tanulsága.

A Hugo del Carril rendezte film megrázó dokumentum-jellege mellett komoly művészeti értékkel is bír. Ez elsősorban a nagytehetségű színészek — Hugo del Carril, Raul del Valli, Pedros Laxalt, Luis Otero és a többiek — érdeme, akik szuggesztív erejű játékkal keltették életre a film rokonszenves és visszataszító jellemző szereplőit.

A két nő főszereplő — Adriana Benetti és Gloria Fernand — külön-játékkal, egymástól annyira eltérő és mégis rokon vonásokkal, jelentés-mérleken járultak hozzá a film gazdag cselekményének kibontakozásához.

Külön kell megemlékeznünk a film zenéjéről. Titos Ribero művéről, amely argentin népi műveltségből épült fel és nagyszerűen festi alá a cselekmény szenvedélyektől fűtött, izgalmas lüktetését.

A film rendezője és operatőre kellő mértékű tudott megőrizni a kínál-kozó borzalom-hajhászati lehetősé-gek közepette, mindezek a jelen-ségek nem öncélúak, hanem szervesen kapcsolódnak a film jól pergő cselekményéhez.

A „Sötét folyó”-ban egy számunk-ra kevésbé ismert világról szerzettünk tudomást és bator, borzalmak-gában is mindig hiteles művészi kép-el kaptunk a távoli földrész dolgozói-nak életéről és harcáról.

Sz. M.

Ifjúsági filmhé

cából című lengyel filmet, június 27-én és 28-án az Erejtégi vizsga című szovjet filmet, június 29 és július 1 között pedig a Leana című szovjet filmet játsszák.

Rádióműsor

Csütörtök, június 21.

BUKAREST I: 7.00: Rádióújság. 7.14: Román népi muzsika. 7.40: Reggeli hangverseny. 8.30: Központi sajtótájékoztató. 9.00: Balettzene. 10.00: A rádió népi zenekara játszik. 10.28: Hangverseny. 11.20: Operazene. 12.15: Az ország különféle tartományának zenéje. 13.00: Hírek. 13.05: Schubert hangverseny. 14.00: A George Enescu Állami Filharmonia énekharának műsora. 14.48: Esztrád-hangverseny. 15.30: Hírek. 15.35: Dobrogeai népi zene. 16.00: Román könnyűzene. 16.15: Zenés m... r gyermekek számára. 16.45: Külföldi sajtótájékoztató. 17.00: Klarinét- és zongorahangverseny. 17.30: Rádióújság. 17.45: Dalok. 18.00: Előadás. 18.15: Olasz népzene. 18.55: Hírek. 19.00: Kívánsághangverseny. 20.00: A leningrádi Filharmonia zenekarának műsora. Közben rádióport az RNK íróinak kongresszusáról. 23.00: Hírek, sport hírek. 23.15: Táncczene.

BUKAREST II: 14.05: Könnyűzene. 14.35: Míról ír a Scintila? 14.45: Híradóhangverseny. 15.00: Hírek. 15.05: Román népi muzsika. 15.30: Operatárak. 16.00: Rádióújság. 16.15: Pítstj tartomány zenei életéből. 17.30: Könnyűzene. 18.00: A rádió zenekarának műsora. 18.25: Könnyűzene. 19.00: Moszkva beszéll. 19.30: Román népi muzsika. 20.00: Falvak újsága. 20.45: Dalok. 21.30: Román népi dalok és táncok. 22.00: Hírek, sport hírek. 23.00: Hangverseny.

BUDÁPEST (KOSSUTH): 8.10: Buza, buza, de szép tábla buza... Aratódalok. 8.40: Balettzene. 9.20: Csodálatos aranyalma. 10.00: Hírek. 10.10: A Nap hatása Földünkre. 10.35: Dalok. 11.15: Fuvósinduló. 11.30: Új hajítás. Elbeszélés. 12.00: Hírek. 12.30: Új operalemezeinkből. 13.00: Falusi híradó. 13.15: Medgyesi Nándor és zenekara játszik. 14.15: A rádió gyermekműsora. 14.50: Válassz mesterseget! 15.00: Hírek. 15.10: Gorkij Magyarországon. 15.40: Szólóművek. 16.00: Az épülő kommunizmus nagy országában. 16.30: Szív küldi. 17.00: Hírek. 17.10: Táncczene. 18.15: Lakatos Sándor és zenekara játszik. 19.00: Kommentár. 19.06: A tanítónéni. Rádiójáték. 19.54: Jóestét gyerekek! 20.00: Esti híradó. 20.40: Bécsi ünnepi hetek. Hangversenykövetítés Bécsből. 21.40: Hírek. 23.00: Könnyűzene.

BUDAPEST (PETOFI): 14.00: Zenekari hangverseny. 15.10: J. J. falu — egy nóta. 15.40: Sólóym Jó-zsef ausztriai utijegyzet. 16.10: Szikrák a múltból. 16.50: Szovjet művészek hangversenye. 18.00: Vidám kórusok. 18.20: Magyar ars poetikák. 19.00: Rézletek Polgar Tibor Blaháné című daljátékából. 19.30: Lányok, asszonyok... 19.45: Táncczene. 20.40: Az östehetség. 21.10: Hazaki népek dalai. 21.40: Sporthíradó. 22.00: Rézletek a J. S. Bach összes orgonaművei című sorozatból.

ESTNEVELÉS ÉS SPORT

Csütörtökön folytatódnak a labdarugó bajnokság A-csoportjának küzdelmei

A labdarugó bajnokság A) csoportjában még egy forduló van hátra, amelyet azonban — mint annak idején megírtuk — a nemzetközi mérkőzések miatt két részre osztottak. Az első részt ma, csütörtökön folytatjuk le, míg a második részre július 1-én kerül sor. Az eredeti terv-

től eltérően azonban csütörtökön nem három, hanem csak két mérkőzést játszanak és pedig a Dinamo Fákarest—Flacara Ploesti és a Minerul Petrozseny—Stilinta Kolozsvár mérkőzéseket, míg a Locomotiva Temesvár—Hadsereg Központi Háza mérkőzést későbbi időpontra halasztották el.

Nemzetközi birkozóverseny Aradon

Szombaton, június 23-án este a Nyári Színházban (kedvezőtlen idő esetén a Kulturpalotában) rendezik meg azt a nagyszabású nemzetközi birkozóversenyt, amelyen a jugoszláv

Vajdaság válogatott birkozó csapata az aradi Fl. Rosie—Hadsereg Központi Háza vegyes birkozó csapatával méri össze erejét. A verseny iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg.

Néhány sorban

A szovjet—jugoszláv sakkszer-nyen a második forduló után a szovjet csapat vezet 7:5 arányban.

A bukaresti Dinamo kosárlabdázói Lengyelországban sikeresen szerepelnek. Az LKS Lodz ellen 48:41 arányban, a Sparta Gdansk ellen 53:44 arányban győztek, a Polonia Varsó csapatától viszont 75:63 arányban vereséget szenvedtek. A tornát

a varsóiak nyerték, a Dinamo a második helyen végzett.

Etiópia válogatott labdarugó csapata Tbilisiben vendégszerelt és az Aradon is járt Dinamo Tbilisi csapatától 3:1 arányban vereséget szenvedett.

Leningrádban a német Wismuti labdarugó csapata vendégszerelt és a Munkaerőbirtalékok csapatával 1:1 arányban döntetlenül mérkőzött.

Az ifjúság nyári szpartakiádjá a közüzemek sportközösségében

Az aradi közüzemek sportközösségében, a Progresul ICA-ban, három hónap óta a tevékenység fő-súlyát az ifjúság nyári szpartakiádjára helyezték, hogy minél több dolgozót kapcsoljanak be ennek a tömegsportmegnyilvánulásnak versenyibe.

A sportközösség kellő időben rendbehozta a stadiont, azonban az atletikai pályát még nem, s ez volt az oka, amiért az atletikai próbákat az edzőpályán kellett lebonyolítani. Előteremtették a próbákhoz szükséges felszerelést is. A nyári szpartakiáda első szakaszának csaknem minden napján a sportpályát megtöltötték a közüzemek dolgozói, akik a különböző sportágakban mérkőztek, versenyeztek.

Az eredmények most mutatkoztak meg, amikor kitűnt, hogy csak az aradi közüzemek részéről 605 próbát tettek le az ifjak. Ezek közül 60-an labdarugó mérkőzésen, 14-en röplabda mérkőzésen, 531-en pedig különböző atletikai verseny-számokban vettek részt. A résztvevők közül több mint 50 volt a női sportolók száma.

A szpartakiáda keretében — az üzemi válogatott kialakítása céljából — edzőmérkőzést rendeztek, amelyen a közüzemek irodai dolgozói mérkőztek a műhelyek dolgozóival. Ki kell emelni Cocubana loan elvtársat, aki — noha 50 éves — mégis egyike volt azoknak, akik a fiatalok mellett nagy lelkesedéssel küzdöttek. Egyébként a válla-

lati labdarugó és röplabda csapata a Progresul sportközösségben élénjárak a nyári szpartakiáda keretében. Az ifjak nyári szpartakiádján résztvevő fiatalok közül kiűntek az IMSz-tagok sorából: Huplea Iosif, Huplea Alexandru, Craita Ecaterina, valamint Bakos Imre.

Az elért szép eredmények mellett kétségkívül hibák is előfordultak, amelyeket ki lehetett volna küszöbölni és ebben az esetben a versenyeken sokkal többen vehettek volna részt. Mindenekelőtt a Progresul ICA sportközösség nem minden vezetőségi tagja ismerte fel a nyári szpartakiáda verseny-ek fontosságát és így a munka-közösségnek alig 2-3 tagja, mint Lica Iuliu, Heiferman Iosif és Craita Ecaterina dolgoztak a szpartakiáda sikere érdekében, a többiek passzív magatartást tanúsítottak. Csak nagyon csekély mértékben adott segítséget az üzemi IMSz szervezet, amit az is bizonyít, hogy 57 IMSz tag közül csak 35-en vettek részt a nyári szpartakiáda versenyein.

A Progresul ICA sportközösség, amely nem régi alakulat, bizonyára tanul az azokból a hibákból, amelyek az idei nyári szpartakiáda szervezése körül felmerültek és a soronkövetkező tömegsportmegnyilvánulásokon a szerzett tapasztalatokat hasznosítva, még jobb eredményeket ér majd el.

Roven Ioan.

FÜRDŐISMERETTSÉG

de az már nem is hallotta, a tömött asztalok körül azt törte magát a kijáratig.

Amikor hozták a sáteményt, Friedmann János gondosan fehér papírra csomagolta a bányász adagját.

— Jó lesz délután a barátunknak — mondta. — Addigra megéheznek egy kicsit a sáteményt.

Azután gyakran együtt jártak és a park egy árnyas sarkában órák hozs-azat vitáztak. Hogy miről? Ezt csak később tudtam meg, mikor egy nap Horváth Gyula arra kért, mondjak véleményem Friedmann Jánossal folytatott vitájukban. Egymás szavába vágva ketten mondták el a dolgot.

A bányászok egy falulabeli „taspasztal” öregasszony évekkel ezelőtt azt jósolta, hogy beteg lesz. Szíve megkeményedik, mint a réz, melyet évtizedek óta bányászott a föld mélyéből. Ott évi betegkedés után meghal, sűrű árvát és özvegyet hagy maga után.

Horváth Gyula munkaközben sokszor gondolt a jóslatra. Amikor játszódó kisfiát az ölébe vette, mindig elszomorodott, hogy ő már sohasem láthatja legénykév sűrűlő. Fel-ső-gének mit sem szolt az életét bárn-ykóló jóslatról, de kedveszezeit, visszavonult ember lett. Az asszony faggatásait mindig elhallgolta má-r-tól. Szabadidejében otthon gubaszott, mint a beteg madár. Emberek közé nem igen járt, nem rándult ki többé nyáron a hegyekbe, mint azelőtt. Egészsége romlani kezdett, ő szinte várta azt, mint a megjövendőt szerezésszerűség beteljesedését kezdett. Társai biztatták, hogy menjen orvoshoz, de ő makacsodott.

— Ami meg van írva a sors könyvében, az ellen hiába lázadozik az ember — mondta.

Az alapszervezet, az üzemi bizottság azonban nem hagyta annyiban a dolgot. Az üzemi orvos, akihez a beteg nem akart elmenni, otthonában kereste fel Horváth Gyulát. Megállapította, hogy betegségét a föld alatt eltöltött több évtizedes bányamunká--val szerzett, abban az időben, amikor a rázbanakat még nem szerel-ték fel korszerű szellőztető készülé-kekkel.

Horváth Gyulát fűrdőre küldték, gyógykezelést, erősítést. Állapota javult, de ő makacsul kitartott meggyőződése mellett, hogy az öreg-asszony igazat mondott — négy év lelett, s ő egy év múlva meghal.

A bányászok mindig is rövid ideig éltek. Apám és nagyapám sem érték meg a negyvenöt évét — bizonygatta.

Friedmann János belevörösödött a méregbe.

— Idehalgass, ember! Apádat és nagyapádat nem küldték fűrdőre, nem gyógyították, a kutya sem törődött velük. A munkavezető már tudta, hogy kit lesz helyükbe, ha ki-dőlnek a sorból. Örszoból volt új munkást beállítani, mint munkavé-delmi felszerelést.

Horváth Gyula elgondolkodva nézte a kihevült embert.

— Ebben igazad van — mondta — velük valóban senkinek törődött. Velem meg mennyit bajlódunk. Lám csak, te is. Már két hete azért kopla-tok a tüdődet, hogy bebizonyítsad, tévedtem, mikor egy tudatlan vér-asszony szavára hallgattam. Az ob-tóbaságot pedig senki sem valija be szívesen.

— Ha elismered, hogy ostoba voltál, az már azt jelenti, hogy helyesen tévedt, kezdél jót tenni jót.

Horváth Gyula arcán ekkor láttam először felvilánni a mosolyt, amely olyan volt, mint amikor játszó gyermekek sötét szobába tükörrel vetítik be a napsugarat.

— Ne siess a jó véleményemmel — mondta. — Most is csak azt han-goztatom: nem tőlünk függ, meddig élünk.

— De tőlünk is függ. Ide fűvelj. Pár héttel felszabadulásunk előtt történt. Az auschwitzi haláltáborban egyik szobátársunk, Klein Andor össze-esett és nem tudott többé felállni. Tudtuk, hogy ez mit jelent. Az éh-halál kezdődött. Ekkor azt mondtam a fiúknak, hogy adjuk át néki aznap élelemadagunkat. Ugy is történt. Ke-gyetlenül szenvedtünk az éhségtől, de Klein Andor a többi-ételtől va-lamennyire erőre kapott. Ezután min-dig így tettünk, ha valamelyik a végsőkig legyengült. Igyekszünk vi-gyázni egymásra. Ha nem ezt tesz-zük, senki nem marad életben kö-zülünk. Tehát tőlünk is függött, megérjük-e a felszabadulást.

Az életért harcolni kell. És itt kell harcolni, a földön. Hiába írogatsz kérvényt a mennyel sóhívataiba, az nem hosszabbítja meg életedet. Ha meg a gonosz jóslatokban hiszel, le-mondsz a harcra és magad irod alá saját halálod ítéletet.

Friedmann János szenvedélyes gesztusokkal kísérte szavait. A gyászakadott, piroscsú, kékszemű ifjú munkás, meg a szikár, lassu moz-gású, sötétbőrű bányász úgy méra-gettük egymást, mintha birkóra akart volna kelni.

Szóljon hát, elvtársam, kinek van igaza ketűnk közül? — fordult hozzám Horváth Gyula, s hangjában lefolyt a feszültség árnyéka.

— Friedmann Jánosnak — mondtam. — Hallgasson rá. En is így hiszem: az életért küzdeni kell és erős segítőitársaink vannak ebben a harcban.

A bányász felsóhajtott.

— Lidércnyomást venne le rólam, ha hinnél tudnék ebben.

— Kevesebbet ér számodra becslé-letes és tanult dolgozók szava, mint egy tudatlan, babonás falusi asz-szonyé? — kérdezte Friedmann János.

A bányász nem válaszolt. Nekem úgy tűnt, hogy a kékszemű elmun-csok keményen küzdve, lépésről-lé-pésre halad előre. Új gondolatokat villant fel a bányász előtt, új érvek-kei döngtek régi, begyökeresedett elő-ítéleteinek falán.

Néhány nappal később Horváth Gyula egy nap szokatlanul derűs ar-cal újságolta, hogy az ellenőrző viz-s-gálatnál az orvos nagyon meg volt elégedve vele.

A végén még Friedmann Jánosnak lesz igaza — mondta derű-sen. — Olyan ember az, hogy az ördögöt is lenné a lábáról. Mindig másokra gondol és mások ügyeivel bajlódik. Aranyszíve van. Tudja, sok mindent másképpen látok, amióta olyan sokat beszélgetek Jánossal. Nagyon fog hiányozni nekem, ha el-válunk. Igaz ember és igazi barát.

— No lám csak, a „résztvő” és az „arany szívű” ember, holtig tartó barátságot fogadtak — akár a me-sében.

— Talán még papírra is veti a mesét? — nézett rám kérdően a bá-nyász.

— Az is meglehet, hiszen ta-ul-hatnak belőle mások is — mondtam bucsúzól.

Mindez két évvel ezelőtt történt. Pár héttel ezelőtt a temesvári al-lomason vonatmra várakoztam, amikor kopott utazótáskájával, sötét ün-nepiöbében ismerős férfi toppant elém. Horváth Gyula volt. Kölszón-sen megörültem a találkozásnak. Elmondotta, hogy Buzásra indult. Frissbőr, derűsebb volt, mint régen. Szemeiből eltűnt az egykori komor-ság, a közeli halál tudatának árnyé-ka. Azt is elmondotta, hogy nyugdí-jazták, de mivel sehog sem tudot beleszokni a tétienségbe, addig járt a bányába, míg rábízták a szerszám-raktár kezelését.

— Mutatok valamit — mondta és zsebéből elővette zsebtárcáját, fény-képek után keresgél.

— Nézzé csak, megismeri ki ez? A csoportkép Friedmann János, Horváth Gyulát és két, egymást át-ölelve tartó plonirist ábrázolt.

— Ez a fekete rigó az én... a másik Jánosé. Meglátogattuk Jánost Kolozsváron, s úgy beszélünk meg, jövöre ők jönnek hozzánk.

— Hísz még a jóslatokban? — kérdeztem.

Horváth Gyula kicsit zavartan mosolygott.

— Hovyan híhetnék? — hiszen vén fejemmel párttagjelölt vagyok. János azt állítja, hogy az ember nemcsak fiatalkorban fejlődhet. Tudom, hogy így van, s amit elmulasztottam vagy hibáztam, inkább jöv-teszem későn, mint soha.

— No lám csak, milyen jól beszé-l, látom sokat tanult.

Horváth Gyula nevetett, úgy mint aki későn találta meg az élet ture-tsebb értelmét, de aki végül is szí-lárdan áll a lábán, mert tazi-talált.

Róza Aliz

Az MNK mezőgazdasági küldőfői véleménye tükrében

Az ésszerű gazdálkodás néhány kérdése

A napokban a Magyar Népköztársaság földművelésügyi minisztériuma propaganda osztályának hazánkban tartózkodó küldőfői megfigyelték a kiserítési kollektív gazdaságokat. Ünnepeles fogadtatás után a küldőfői tagjai nagy érdeklődéssel tekintették meg a gazdaság üzemi központját, a laboratóriumot, a műhelyeket, az állatokat, majd bejárták a gazdaság szántóföldjeit is.

A szakemberek szemével mérlegettek a földművelést, majd elbeszéltek a kollektívistákkal és kifejtették nézeteiket a gazdaságban tapasztaltakról. Gulyás Pál, a küldőfői vezetője és György Károly szavaiból a kiserítési kollektív gazdaságok tagjai értékes tanulságokat vonhattak le és hogy más kollektívisták is tanulhatnak belőle, a küldőfői és a kollektívisták között lefolyt baráti beszélgetés lényeges kérdéseit alább ismertetjük.

A kiserítési kollektív gazdaság minden földparcellája tiszta, gyom-

mentes és ezzel joggal büszkélkedhetnek a kollektívisták. A növényápolás mellett nagy gondot fordítanak a trágyakezelésre is. A megművelt állótrágyát kihordták a földekre, ott szakszerűen szarvacskákra rakták, földréteggel beborították. A trágya jó beágyazása végett azután a földbe takarmánytököket ültettek. Lásunk üzemi-szervezési és jövedelmzési szempontból is néhány kérdést a gazdaságban.

A nagyüzemi szocialista mezőgazdaságban az üzemelés, a növénytermesztés és állattenyésztés arányban kell, hogy álljanak egymással. Az arányosság azután megszabja, megteremteli a további fejlődés sokirányú lehetőségeit. A kiserítési kollektív gazdaságban igen fontos kérdést képez az üzemelés ilyen irányú kiegyensúlyozása. Az ésszerű talajerő gazdálkodást teljes egészében nem tudjuk megvalósítani. Jelenleg az állattenyésztés volumene nem felel meg a növénytermesztés helyezésének. Emellett az állattenyésztés

jövedelmezősége is vitatni való, hogy maga után. Az állattenyésztés kérdéseinek megoldatlanságai miatt a gazdaság szántóföldjeinek termőerejét nem tudjuk a kellő színvonalon tartani, vagy állandóan javítani. Földterületünkhöz nincs elegendő számú állatunk és ebből kifolyólag földjeinket csak kilenc évenként tudjuk állótrágyával ellátni. Az állattenyésztés hiánya kihat a növénytermesztésre, de a növénytermesztés befolyásolja állattenyésztésünket, például nem termeszünk elegendő területen pillangós virágú takarmánynövényeket (lucernát, ami fehérjében igen gazdag takarmány s emellett a talaj szerkezetét is javítja). Ezzel a takarmánnyal egységnyi területen 1,5—2 százalékkal nagyobb takarmányértékert termeszthetünk, mint például szemes árpából. Tehát gazdaságunk növénytermesztésének helyes megállapítása visszahat állattenyésztésünkre, így a növénytermesztésre, tehát a jövedelmezőségre.

Termesszünk minél több takarmánynövényt.

azonban mindig figyelmesen állapítsuk meg a növények egymás közli arányát. Mert például a lucernával sok szemes árpát takarmányt tudunk megkariantani, ha belőle jóminőségű szénát, vagy lucerna szénát készítenek. Szeretnénk azonban példát különösen a hízalás első felében a zöld lucerna és lucerna szénát elételtésére nagy megtakarítást elérni. (Ha fiatal szilárdok fogunk hízalozni). Zabos búkkönyvet pedig csak zöld feletelésre érdemes termeszteni. Az állatok koratavaszit zöldtakarmány ellátásához elengedhetetlenül szükséges az őszi takarmánykeverékek termesztesése, mint amilyen az őszi árpás, őszi búzás és rozsos keverékek. Ebből azután a felesleget besilóval jó tartósságot és értékesítettségű. A keverék vetés lekerülése után siló kukoricát termesztenek másodterményként. A kiserítési kollektív gazdaságban eddig nem fordítottunk kellő súlyt és kellő gondot a zöldgazdálkodásra. Ez is nagymértékben hozzájárult az állattenyésztés fejlődésének akadályozásához. Általában jövedelmező, ha egy szamos állatra 8—10 köbméter, illetve 7 tonna silótakarmányt készítenek. Ez abból a szempontból is megfontolandó, mert a silótakarmány 2,3 sőt 5 évig is eltartható nagyobb veszteség nélkül.

Állattenyésztéshez feltétlenül elegendő takarmányalap biztosítása szükséges. A takarmányalapot pedig csak sokféle értékes takarmánynövény termesztesével biztosíthatjuk. Ilyen például a szudáni fű, muhar, takarmány káposzta, csibuhar, szójaszalamádé, borsos szalamádé, stb. Tehénészetben nagyfontosságú például a takarmánykáposzta termesztesése. Tarlóba is vethető és nagy zöldtakarmányt biztosít, emellett, hogy kibírja a későt, —7, sőt —10 fokos hideget. A rendszeres takarmánykáposzta etetésével nagymértékben emelhető a tehének tejhozama. A szójaszalamádé takarmánykeverékek például a szerkesztésben értékesítettségű jól, ezenkívül a tehének tejhozamának növelésében is eredményeket ad. A juhtenyésztésnél, ha zöldtakarmányokkal egészítjük ki a juhok takarmányadagját, nagyobb lesz a bárányozási százalék, növekszik az állatok életképessége, emelkedik a gyapjú- és a tejhozam.

Eredményes állattartásról csak akkor beszélhetünk, ha egész éven át biztosítjuk az állatok számára a zöldtakarmányt. Ezt zöld jutószalaggal érhetjük el, ahol kora tavasztól késő őszig a folyamatos zöldtakarmány ellátásért a következő növényeket biztosíthatjuk:

- őszi árpás, rozsos, vagy búzás takarmánykeverék olyan nagy területen, hogy május végéig, június elejéig elegendő legyen,
- lucerna (zölden),
- borsos szalamádé szakszerűen vetve, (őszi árpa után jól sikerül),
- más tavaszi takarmánykeverék

A munka és a jövedelmezőség

Gazdaságunk elegendő munkaerővel rendelkezik. Mégis növényápolási munkákat eddig elhanyagoltunk. Nevezetesen kevés műtrágyát használtunk, amellyel nagymértékben növelhetnénk földjeink terméshozamát. A Német Demokratikus Köztársaságban, vagy a Magyar Népköztársaságban a műtrágyák széleskörű alkalmazásával nagyobb termést érnek el gyengébb termőképességű földön is. Nálunk kifejezetten lenne a növények fejtrágyázása és táplálódása öntözése, még a kézi erővel végzett fejtrágyázás is nagyobb jövedelmet biztosít, mint a rárdított munka.

Gazdaságunkban munkálátok gépesítése is elmaradt állapothoz van, annak ellenére, hogy ez kollektívistáink könnyebb mérhetőségét biztosítja. A géppel végzett munkával hektáronként nagyobb termést érhetünk el. Géppel dolgozni jobb és kifizetőbb, mint lófogattal. Ha kiszámítjuk például, hogy egy pár ló eltarthatja mennyit, hogy akár látjuk, hogy a gépi munka sokkal olcsóbb. A lótenyésztéssel érdemes foglalkozni, ha értékes állományt tartunk, de nem fizetődik ki sok igazságot tartani. A kevesebb ló után felszabadult takarmányt a tehénészet és a sertésállomány fejlesztésére fordíthatjuk, általában a gépesítés mai fokát véve alapul, kifejezetten mondhatjuk, ha 25—30 hektárra számítunk egy lófogattal.

A nagyüzemi szocialista mezőgazdaság ésszerű gazdálkodása sokoldalúságot, jó felkészítettségét kíván a kollektívistáktól. Eppen ezért, minden lehetőséget meg kell ragadniok gazdaságunk tagjainak arra, hogy elsajátítsák a tudományos gazdálkodás minden csínját-bíját. A szakmai képzettség mellett minden kollektívistának szüksége van politikai felkészülésének fejlesztésére is, hogy következetesen dolgozhasson és harcolhasson a gazdaság fejlesztéséért.

A II. pártkongresszus hazánkban irányt adott a mezőgazdasági szocialista átalakítás további fejlődéséhez. Elsősorban a megművelt kollektív gazdaságok tagjainak kell jó munkával, ésszerűen gazdálkodással példát mutatniok a parasztyalnak, hogy ezek is meggyőződjenek a kollektív munka felsőbbrendűségéről. A kiserítési kollektív gazdaság tagjai — ha meg mutatkoznak is hibák — eleget tesznek ennek a követelménynek és a magyar küldőfői értékes javaslatainak figyelembevételével tovább fejlesztik, felvirágoztatják kollektív gazdaságukat.

Gönczi Gyula, a kiserítési kollektív gazdaság agrármérnöke

A pártélet hírei

Az összefoglaló szeminárium első napján

A városi közszervezetek pártalapszervezete legfontosabb feladatának tekintik a párttagok, valamint a pártkörülbeli dolgozók politikai és ideológiai ismereteinek gyarapítását. A párttagoktatást év folyamán az alapszervezet mellett több tanfolyam működött. Ezek közül az SzKP történetét tanulmányozó kör működött a legjobban.

A tizenhattagú kör hallgatói elsajátították az előadott anyagokat, ami nagyrészt annak tulajdonítható, hogy Lica Iulius propagandista az anyagok előadásánál mindig összekötötte az elméleti kérdéseket a gyakorlati. Ily módon a kör hallgatói alaposan felkészültek az összefoglaló szemináriumra.

Az első összefoglaló szemináriumon a kör hallgatói lelkesen kapcsolódtak be a vitákba. A munkatermelékenység növeléséről szóló kérdést Mihailovici Ilie nemcsak elméletileg világította meg, hanem rámutatott, hogyan mutatkozik az meg a városi közszervezetnél. Ehhez a kérdéshez Usca Ioan elvtárs is hozzájárult, aki rámutatott arra, hogyan törekedtek a személyesen növelni a munka termelékenységét több újítást alkalmazva.

A többi hallgató is hasonlóan szövegezte annak a hat kérdésnek a megválaszolásához, amelyeket az összefoglaló szeminárium első napján megválasztottak. Az első összefoglaló szemináriumon különösen Mihailovici Ilie, Usca Ioan, Nicoara Ilie és Onrea Ioan tünnek ki, akik a különböző kérdések megválaszolásánál bebizonyították, hogy alaposan elsajátították mind az RKP II. kongresszusának, mind pedig az SzKP XX. kongresszusának dokumentumait.

R. I.

A Vörös Trió

gyár pártalapszervezete mellett működő románnyelvű esti tanfolyam hallgatói (Heiser Erzsébet propagandista) ugyancsak június 13-án tartották meg az első összefoglaló szemináriumot. A fogyelemzettelenség jele itt is megmutatkozott. A tanfolyam hallgatói közül Armenciu Amalia, Kiss Mária, Batrin Veturia és mások, azonkívül, hogy az év folyamán nem vettek részt az előadásokon és szemináriumokon, az első összefoglaló szemináriumon sem jelentek meg. Noha Kiss Mária olykor résztvevett az előadásokon, a szemináriumokat azonban passzívan végighallgatta.

Az összefoglaló szemináriumon is bebizonyosodott, hogy azok a hallgatók, akik rendszeresen résztvettek az előadásokon és szemináriumokon és jegyzeteket készítettek, nagyrésztben elsajátították az anyagokat. Mladin Iuliana, Lukács Emil és Schifflert Magda az összefoglaló szemináriumon többször vettek részt a kérdések megválasztásában, ami azt bizonyítja, hogy az év folyamán lelkiismeretesen igyekeztek elsajátítani az előadott anyagokat.

Az írókongresszus munkálatai

(Folytatás az 1-6 oldalról)

A kongresszus eleven megvitatásai annak az aktív szerepnek, amelyet írók az ország politikai és közéletében betöltenek. Tizenegy küldött az Akadémia rendes vagy levelező tagja, hat küldött nemzeti gyűlési képviselő, 12-en képviselő a népi hatalom más szerveiben, 49-en állami díjasok, 116 küldött népköztársaságunk különböző rendjeinek és érmeinek tulajdonosa.

Petru Dumitriu író ezután társjelentésben foglalkozott a mai prózairodalom kérdéseivel.

Aurel Beranga író felolvasta az Albán Írószövetség, Elia Triet és Louis Aragon (Franciaország), Salvatore Quasimodo (Olaszország), Francois Mauriac (Franciaország), az Indiai Szépírószövetség Akadémia és Nazim Hikmet üdvözlő táviratát.

A kongresszusra dr. I. P. Benes és dr. Petr Karvas (Csehszlovákia); Ken Pe-kia és Ceng Ke (Kínai NK); Nicolas Guillen (Kuba); Kauwenaar (Hollandia); Stanislaw Dobrowolski (Lengyel NK); Henri Peter Mathis (Svédország).

A jelentést követő vitában Geo Bogza akadémikus az írói felelősség kérdéseivel foglalkozott. Leírta, milyen nehéz volt éppébben a nép élete s elmondott, miként tanulta meg, hogy mindent a népek köszönhet.

Geo Bogza javasolta, állítsanak szobrot Mihail Eminescutnak. Cezar Petrescu akadémikus kifejtette, hogy a két világháború között az írók az akkori társadalom miatt nehezen tudták felfedezni az életben a „pozitív hőst”, de a mai tehetséges, éberszemű, realista szellemű nevelkedett fiatal íróknak megvan rá a lehetőségük. Az ifjú nemzedéknek sikerülni fog pozitív hőseket teremteni, ha jobban szemügyre veszi a valóságot, mert maga a valóság az, amely megteremteli az alakokat.

A prózai irodalomról szóló társjelentésben kapcsolatban Cezar Petrescu megállapította, hogy sok jeles író, mint például Maupassantnál, nem annyira az író elméleti véleménye a fontos, hanem ami ennél sokkal több, az életének reális volta, s ebből tanulhatunk az ifjak.

Lucia Demetrius kifejtette, hogy egyértelműbb jöbök ma az írók „nyugi és erkölcsi körülményei, mint a tulinban voltak. Felhívta az ifjú írókat, emelkedjenek hivatásuk magaslataira, tanuljanak és főleg küzdjenek a

rendellen élet, a zavaros írásmód ellen. Fűzések szorosa kapcsolataikat az idősebb írókrommel, ne alakítsanak zártkörű „csoporthat”, tartassák szem előtt irodalmunk általános érdekeit. A szónok kijelentette, hogy nem hisz „a nemtörődomségbe burkolódzó géniusokban” és kérte az írókat, tanúsítsanak meleg érdeklődést az ifjú irodalmárok iránt. Kifejtette, hogy a pozitív hő megalkotásához az íróknak arra kell törekednie, hogy ő maga is a mi időnk embere legyen.

Dumitru Corbea író a nép régi életéről beszélt, megvédte a nép folklorköltőit illető esztétikai tapasztalataival összefüggésben, majd az olvasó közönség igényével és az alkotó munka irányzatával foglalkozott. Kifejtette, hogy azoknak a néptömegeknek is, amelyek csak rövid idővel ezelőtt emelkedtek fel a kulturális ismeretek színvonalára, fejlett művészt ízeléstük van, s ezért bár egyszerű, de magas fokú művészi követelményeket kielégítő, folkloroszerű munkákat kell nekik nyújtani.

Az íróknak — mondotta — romantikus lendületről, az élet mélyreható ismeretéről kell tanúságot tenniük.

Eusebiu Camilar író, az Akadémia levelező tagja kifejtette, hogy az olvasók nem olyan műveket várnak az íróktól, amelyek az ország futólagos beutazása nyomán születtek meg, hanem olyanokat, amelyek az élettel, a jelenünk eseményeivel való tartós kapcsolatokból fakadnak. Aláást foglalkozt ellen, akik az író dokumentálódását saját, személyes ügyüknek, nem pedig az ország életében való közvetlen részvételnek tekintik.

Eusebiu Camilar ezután a „zártkörű csoportokhoz alapítóról”, szólott, s arra kérte őket, hogy legyenek inkább példát a nagy vajdákrol és teremtsenek a művészet szolgálatába olyan időálló dolgokat, amelyek előtt a jövő nemzedék csodálattal és elismeréssel fog megmármolni, éppennygy, ahogyan ma mi is meghajlítjuk az elismerés zászlaját a nagy vajdák művei előtt. Azzal a kéréssel fordult egyes „Nyilas csillagképek” alatt született testvéreimhez — sőt, talán önmagához is —, Irámenygy tüzes nyilait elsősorban a köztársaság fellegvára felé, nem pedig egymásra.

A kongresszus folytatja munkálatait.

Beszélgetés a gépjavításról

— Az igazgató elvtárs nincs itt. Tessék talán Somogyi Zoltán mérnök elvtárral beszélni, ő szokta helyettesíteni. Ott, abban az épületben megtalálja, baloldalt az első ajtó.

Igy igazít utba az ujaradi GTA kapujában a portás.

Megindulok a jelzett irányba, közben körülnézek az udvaron elhelyezett mezőgazdasági gépek és szerzők között. Arra gondolok, amiért tulajdonképpen megfigyeltam a GTA-t, vajon hogyan készülnék itt a nyári mezőgazdasági kampányra, hogyan állnak a kampányhoz szükséges gépek és szerzők javításával?

Ezt a kérdést teszem fel Somogyi mérnöknek is, közvetlenül beutaztam után. Ő szó nélkül válaszol az íróasztala fölőkből egy kimutatást. Jegyezni szeretnék, de megzavar: szabad egy pillanatra — mondja és kiveszi kezemből a jegyzetfüzetet. Vízszintes vonalakat rajzol bele gyors, biztos mozdulatokkal, s függőlegesekkel osztja be azokat. Néhány pillanat múlva már megvan a kimutatás kicsinyített mása. Először teszi s közben nagygyarázólag mutat rá:

— Így sokkal könnyebben áttekinthető.

Igaz van Somogyi Zoltánnak, így az ember egy pillanattal felmérheti, hogyan állnak a nyári

kampányhoz szükséges gépek és szerzők javításával.

Az ujaradi GTA-nak 34 csepőgépe, 5 amatőrcsepőgépe, huszonegy kévekező-anaógepe, 23 tarlóhántó tárosája, 10 öntöző berendezése és 7 villanymotorja van. Ezekből kijavították 26 csepőgépet, mind az öt, illetve 27 kévekező-anaógepet, 13 tarlóhántó tárosát, a 10 öntöző berendezést és két villanymotort.

Ez szép eredmény, de azért egykezni kell, hogy minél előbb befejezzék a többi gépek javítását is.

(Közben, míg a kimutatást nézem és levonom a következtetéseket, Somogyi elvtárs javasolja: menjünk, nézzük meg a valóságban azt, amit itt papíron kimutatott.)

— Ezek itt a kijavított csepőgépek — mutat az udvar egyik részében felsorakoztatott csepőgépek felé. — Ott közülük már kint van a terepen, mert nemcsak rá megkezdődik a repce cséplése.

Körülfelvezet és megmutat mindent, megadja a szükséges magyarázatokat is. Utoljára egy szin előtt állunk meg, ahol a traktorokat javítják.

— Most végezzük az általános javítást és felülvizsgálatot. Az utóbbira igen nagy súlyt fektetünk, nehogy akkor legyen majd baj, amikor a legnagyobb munkában vagyunk.

Bulgáriába utazott a Nagy Nemzetgyűlés küldöttsége

A Bolgár Népköztársaság Népi Gyűlésének meghívására a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének egy küldöttsége kedden este Szófiába utazott.

A küldöttségben a következő nemzetgyűlési képviselők vesznek részt: Mihail Rosianu, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja, Geo Bogza író, Stefan Bontea, az IPROMET igazgatója, Irina Răchileanu érdemes művész, Gheorghe Codru, az RMP Galati tartományi

bizottságának titkára, Dumitru Dejeu, a Hunyad-tartományi néptanács elnöke, Victor Cheresstianu egyetem tanár, a Román Népköztársaság Akadémiája történelmi intézetének helyettes igazgatója, Maria Zidaru, a pállati kollektív gazdaság elnöke (Nagybánya tartomány), Al. Drăgan mérnök, a ploesti közlekedésszervező frózt igazgatója, Nicolae Popa, az RMP KV aktivistája, Constantin Adochitai, kiváló tehéngondozó, a szocialista munka hőse, Constantin Mesteacăn tanító.

Huszonnégy dolgos fiatal

A December 30-gyár munkásokonak kártart ablakán friss korareggeli levegő áradt a szobába. Modreanu Elena és Talpá Elena munkából jöttek. A fonoda B.-váltása azon a héten éjszaka dolgozott. Akkor tartották az ünnepi műszoikat. A közelegző II. IMSZ-kongresszusra készültek.

— Az előttünk dolgozó két váltás, az A és a C-váltás eredményeit már ismertük — mesélte később Modreanu Elena. — A C-váltás IMSZ-brigádja 100 százalékan teljesítette napi tervét, az A-váltás 105 százalékon ért el, a mi brigádunk már 10 százalékos tervteljesítéssel került az élre.

Jogos a büszkeségünk, hiszen a délelőtti és délutáni eredményeknél is kiválóbbat értek el az éjszaka ledolgozott 8 óra alatt, amikor lényegesen nehezebben megy a munka. A fonoda B.-váltásának IMSZ-brigádja tehát bebizonyította, hogy értékes munkát tud végezni. A brigád vezetője, Modreanu Elena

IMSZ-tag, fiatal fonoda. Csupán néhány hónapja dolgozik a December 30-gyárban. Az előtt Botosianu, a Moldova textilgyárban dolgozott. Szorgalmát és szakképzettségét igazolja, hogy 1955 nyarán a könnyűipari minisztérium szakszervezetének központi vezetőségének konferenciáján egyedül képviselte a botosian Moldova textilgyár fonoda.

Modreanu Elena együtt dolgozott a Moldova textilgyárban Talpá Elenával, aki Aradra jött és a December 30-gyár munkásnője lett. Pár hét múlva, amikor Talpá Elena már elhelyezkedett a gyárban és a munkások öntömben s már itthon érezte magát városunkban, levelet írt barátónak. Összintén bevalóította neki, hogy egyedül nem érzi jól magát. Hiányzanak neki a régi munkatársak, de úgy hiszi, ha a legkedvesebb munkatársa vele együtt lehetne, egészen jól érezné magát.

— Egymásután kaptam a „csabító” leve-

leket, amelyeknek a végéről sohasem hiányzott az, hogy „jőjj azonnal”, vagy „mindennap várlek” — mondotta Modreanu Elena.

— Sokáig kértet magad — fűzte hozzá szemrehányóan Talpá Elena.

— De most már itt vagyok és nem bántam meg, hogy eljöttem, — vágott kiengesztelően barátónője szavába Modreanu Elena.

Csak rövid ideje dolgozott Modreanu Elena a December 30-gyár fonodájában és máris látták: arra hivatott, hogy őt bízzák meg az IMSZ brigád vezetésével. Elena szívesen vállalkozott erre a feladatra és immár három hónapja hozzáértéssel irányítja a brigádot. Javaslataira a munkahely megszervezésében bizonyos módosításokat vezettek be. Korábban jönnek be a brigádtagok a munka megkezdése előtt és azokkal együtt, akiket leváltak, mindent előkészítenek, hogy a nyolcórás munkaidő

értékesen kihasználhassák.

Később az irodában Dreclin Petru fiatal mesterrel és Neamtú Stefan 19 éves segédmesterrel a brigád munkájától beszélgetünk. Először a legutóbbi termelési értékeiről készült jegyzőkönyv. Először is a havi terv teljesítéséről készült jegyzeteket olvasta fel Dreclin Petru. Kiderült, hogy májusban is jóval túltejesítették a tervet. Egyénileg Popovici Maria és Talpá Elena 16—18 százalékos tervteljesítést ért el, Meszes Margit 114, Lel Florica pedig 111 százalékon teljesített. A munkafegyelem kifogástalan volt az elmúlt hónapban, de voltak hibák is a brigád munkájában.

Májusban a brigád munkájának minőség nem volt kifogástalan. — mondja Dreclin Petru, de ennek a hónapnak elején máris jelentősen javult a minőség. Elértük, sőt néha túl is teljesítettük az előírt minőséget. Meszes Margit és Becker

Magda, az IMSZ-brigád két szorgalmas tagja végzi a legjobb minőségű munkát.

Beszélgetésünk közben pirosnyakkendő, barna lánya, szinte szelvésként repült be az ajtó.

— Elszakadt az egyik gépszíj! — kiáltja Popovici Maria.

— Kértek másikat? — kérdezi Dreclin Petru.

— Igen. Már itt is van.

Dreclin Petru már indult is. Az új gépszíj feltölti az ő feladatát. De Neamtú Stefan segédmester kap az alkalmat.

— Felteszem én, Dreclin elvtárs. Hol találom a szerszámokat?

A mester odaadja a szerszámgyűjteményt.

— Vedd ki a fiókból, — szól a távozó Neamtú után. Beszélő tovább a brigád munkájáról, terveiről, de nem tud nyugodtan ülni. Neamtú még nem tett fel egyedül soha sem gépszíjat. Dreclin attól tart, hogy nem sikerül neki.

Mellette szeretne lenni. Megérttem szorongását s már indulunk. Kíváncsián nézegetjük Modreanu Elenával, mire mennek. Neamtú Stefan gyakorlatlan még a gyűrűsönögepek körül, eddig a Fleyer-gepekkel dolgozott. Dreclin Petru minden modszolra szakértelmezől és gyakorlatlót tanuskodik. Egy-két csavaros és már készen is van.

Az egyik közeli fonógépnél kedvesarcu, szőke kislány figyelt az orsó gyors peregését.

— Ki ez? — kérdezem csendesen a brigádvezetőt.

— Meszes Margit. Új munkásnő. Amikor láttuk, hogy ügyes, csak egy kis segítségre szorult, bevettük a brigádba — mondotta Dreclin Petru. Ma már ő is a brigád büszkeségével köze tartozik.

Nem volt alkalmam megismerkedni a brigád valamennyi tagjával, mind a 24 dolgos fiatalal, de tudom, mindannyian szorgalmasak és felelősségteljesek, mert másképpen nem is lehetnének ennek az IMSZ-brigádnak tagjai.

Gál Magda

A béke és a nagy és kis államok békés együttműködése, függetlenül társadalmi, vagy államrendszerüktől — ez a mi alapvető külpolitikai elvünk

— Sepilov elvtárs beszéde Bernesten —

KAIRO. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

D. T. Sepilov, a Szovjetunió külügyminisztere június 18-án látogatást tett a Kairó közelében lévő Bernesten, az új egyiptomi kultúra egyik központjában. A szomszédos falvakból idereseglett parasztok meglepetéssel fogadták a szovjet külügyminisztert.

Bernest 50 kilométer távolságra van Kairótól. 1955-ben létesítették a falusi lakosságról való társadalmi gondoskodás megvalósítására kidolgozott kormányprogram alapján. A központban — amely hét falut foglal magában 15.000 lakossal — van egy elemi iskola, egy könyvtár, egy kórház, egy nyilvános orvosi rendelő, egy szülőotthon, több bölcsőde, internátusos iskolák, iskolák gyermekei számára, továbbá iparműhelyek és egy mezőgazdasági kiállítás.

A szociális központ mellett mezőgazdasági kísérleti állomások is vannak, ahol az illető állomások egy-egy elemi iskolát, egy könyvtárat, egy kórházat, egy nyilvános orvosi rendelőt, egy szülőotthont, több bölcsődét, internátusos iskolákat, iskolákat gyermekei számára, továbbá iparműhelyeket és egy mezőgazdasági kiállítást.

A szociális központ mellett mezőgazdasági kísérleti állomások is vannak, ahol az illető állomások egy-egy elemi iskolát, egy könyvtárat, egy kórházat, egy nyilvános orvosi rendelőt, egy szülőotthont, több bölcsődét, internátusos iskolákat, iskolákat gyermekei számára, továbbá iparműhelyeket és egy mezőgazdasági kiállítást.

Gamar Murszi, a szociális központ tanácsának titkára elmondotta, hogy már több, mint 200 ilyen szociális központ működik az országban. A kormány határozata értelmében öt év alatt 825 ilyen központot létesítenek Egyiptom tartományai.

Fuad Galaj, a társadalmi szolgáltatások tanácsának titkára és Gamar Murszi, a helyi tanács titkára megemlékeztek D. T. Sepilovnak és kíséretének az iskolát, a kórházat, az iparos műhelyeket, a mezőgazdasági kiállítást és az egyik internátust és ismertették a központ működését.

D. T. Sepilov nagy érdeklődéssel tanúsította a központ tevékenységét és számos kérdést tett fel a társadalmi szolgáltatások megszervezésével és az oktató-nevelő munkával kapcsolatban.

D. T. Sepilov a következő beszédet mondotta Bernesten:

Kedves barátaim!

Abban az örömben volt ma részem, hogy megismerhettük új kulturális életük egyik központját — a bernesti szociális központ iskoláját, kórházát, iparos műhelyeit, mezőgazdasági kiállítását. Kőszönetet szeretnék mondani az alkalommal az egyiptomi kormánynak, Gamal Abdel Nasszernak, Egyiptom nagyrabecsült elnökének és az egész egyiptomi népek azért a meleg és szíves fogadtatásért, amelyben mindenütt részesítettek. Kőszönetet adozom a szovjet nép iránt kifejezésre juttatott baráti érzelmekért, a Szovjetunió és Egyiptom Köztársaság sikeresen létrehozott baráti kapcsolatának fejlesztése tekintetében kifejezett jókívánságokért. Együttal tölmácsolom a szovjet kormányt és az egész szovjet népet meleg baráti üdvözléssel. A szovjet nép a legnagyobb érdeklődéssel és mélységes rokonszenvvel figyeli Egyiptom harcait függetlenségéért és szuverenitásáért, a többi arab állam függetlenségéért, nemzeti ujászületéséért és országa fellendítéséért, a béke és a nemzetközi együttműködés megerősítéséért.

A Szovjetunió békés, baráti politikát folytat a Közel- és Közép-Kelet országaival. Ez a politika nem átmeneti taktikai megfontolásból fakad, hanem a szovjet külpolitika alapelveinek kifejezője. Minthogy a gyarmati uralom legtöbb ellenfele vagyunk, már a szovjet állam megalkotásának első napjaiban minden időre szakítottunk a gyarmatosító politika minden formájával. Már akkor erősen meggyőztük a jogegyenlőségen alapuló szegénytelen országok között a keleti országokkal. Mi szilárdan és következetesen új elvekre építettük és építjük fel az ezekkel az országokkal való kapcsolatunkat. Ezek az elvek — a teljes egyenlőség, a nemzeti méltóság és szuverenitás tiszteltetlensége, az igaz ügyüket védelmező keleti országok baráti támogatásának és az irántuk való őszinte barátságának az elve.

Tanultunk meg, hogy a keleti népek nagy barátja, V. I. Lenin előrelátta, hogy eljön az az idő, amikor a társadalmi fejlődés győztesen törvénynek megfelelően: a gyarmati uralom alatt szünydő népek öntudatra ébrednek, új életre kelnek és elszánnak harcolni indítanak felszabadulásukért. Ez az idő elkezdett. A népek által annyira gyűlölt imperializmus gyarmati rendszere a szemünk előtt omlik össze, tízezer jelennek meg az új államok, száz- meg százmillió ember lát hozzá a független történelemkötöshöz. Senki előtt sem titok, hogy a Szovjetunió természetesen szö-

vetsége és barátja a felszabaduló népeknek és államoknak és függetlenül formától és megnyilvánulástól ellentétben a gyarmati rendszernek, akár az agresszív bagdadi katonai tömböri, akár a gyarmati rendszernek Nyugat-Iránbán, vagy Goában még fennálló formáiról van szó.

A Szovjetunió nem törekszik semmiféle különleges előnyökre, sem a Közel-Keleten, sem a világnak bármely más részén. Az óriási kiterjedésű Szovjetunió mérhetetlen természeti kincsekkel — kőolajlelővel, mindenféle érc- és szénlelővel rendelkezik, mindennek megvan az ahhoz, ami a mezőgazdasági termelői erői korlátlan fejlődéséhez szükséges, lendületesen fejlődő, hatalmas, korszerű iparunk, virágzó mezőgazdaságunk van.

Nem kerestünk meggazdagodási forrásokat a magunk számára más országokban. Elég gazdagságunk van magunknak és a magunk erejéből akarunk élni. Eppen ezért az arab országok számíthatnak a Szovjetunióra, mint őszintén, hűséges és megbízható barátjukra.

A Szovjetunió azonban nem szándékszik ellenséges érzelmeket szítani az arab népek körében egyetlen nyugati hatalommal szemben sem. Ellenkezőleg, minden erőfeszítést meg fogunk tenni, hogy a földkerekségen ez a részén is elérjük a fészültség enyhülését. Általános politikánknak és különösen közel- és közép-keleti politikánknak első és legfőbb célja a békének és a népek biztonságának megszilárdítása. A béke és a nagy és kis államok békés együttműködése, függetlenül társadalmi, vagy államrendszerüktől — ez a mi alapvető külpolitikai elvünk. Ezt az elvet az ázsiai és afrikai országok bandung értekezlete is megismertette, amelyen Egyiptom is aktív részt vett.

Mint Önök is tudják, a Szovjetunió, a többi békeszerető országgal együtt, határozott és hatékony lépéseket tesz a nemzetközi feszültség enyhítése, a fegyverkezés általános csökkentése és a különböző országok közötti baráti kapcsolatok és érintkezés fejlesztése érdekében. Ezek az akciók máris mindenki számára nyilvánvaló, pozitív eredményt jártak. Mi folytatjuk és a jövőben is folytatni fogjuk őket — tekintet nélkül a feszült államközi kapcsolatok fenntartásában érdekelte agresszív erői minden ellenszégülésére és cselszövésére.

Bizonyosak vagyunk abban, hogy a béke megőrzése és megszilárdítása megfelel valamennyi nép érdekeinek — a mi népeink érdekeinek is. Mi tudjuk, hogy Egyiptom, akárcsak a többi arab ország, igen sokrétű feladatokat áll az államépítés, a nemzetgazdaság fejlesztése, az évről-évre hagyományokon felépült nemzeti kultúra megújítása és fellendítése terén.

Mi jól tudjuk, milyen óriási nehézségekkel jár a feladatok valóra váltása, a gyarmati uralom súlyos következményeinek megszüntetése, hiszen a gyarmati uralom hosszú időn át megakadályozta a tehetséges és szorgalmas egyiptomi nép alkotó erejének fejlődését. Még nem is olyan régen a Szovjetunió népeinek maguknak is hasonló nehézségekkel kellett megküzdeniük a szembelátott nézőpont az ellenséges imperialista erői részéről fenyegető veszéllyel.

Engedjék meg, hogy a mi államépítésünk gyakorlatában szerzett tapasztalatok alapján kijelentsem: ezek a nehézségek és veszélyek egyáltalán nem legyőzhetetlenek. Ezek a nehézségek minden tekintetben legyőzhetők, ha a népek, a kormányok tudják, miért harcolnak, milyen célt akarnak elérni a valóban kibontakoztatják a nép alkotó erejét. Egy arab közmondás azt tartja: "Keress magadnak utat, utat, melől utra indulsz; válogasd meg szomszédodat, melől utat építesz".

A független keleti országok fellendülésének új körülményei között, amikor mind Nyugaton, mind Keleten számos erős arabbarát állam a béke és a népek közötti őszinte együttműködés mellett foglal állást, Önök is új utat látunk, új szomszédokat találunk. Ilyen körülmények között egyre csökkennek azok a nehézségek és veszélyek, amelyek útját állhatnák az Önök hazafiás, nemes lendületének.

De belső építési terveinknek, a sokoldalú fellendülés terveinek az egyiptomi állam fejlesztésére irányuló terveknek megvalósítása, amelyekről Önök oly jogos büszkeséggel beszélnek, megköveteli a népek békéjének és biztonságának biztosítását. A békés építő munkával elfoglalt szovjet népeknek ugyanolyan érdekük fűződik a tartós béke biztosításához, mint Önöknek. Készségtelen, hogy ez előmozdíja országaink közöledését és együttműködésének kibővülését. Örömmel állapítom meg, hogy az első kairói látogatásom óta eltelt rövid idő alatt nagy átalakulások mentek végbe Egyiptomban. A nemzeti érzelmek nagy lendületének időszaka virradt Egyiptomra. Ez óriási jelentőségű a többi arab országra nézve is.

A nemzeti ipar fejlesztésére tett első intézkedések, a társadalmi és kulturális reformok megvalósításának megkezdése, szociális központok létrehozása és a sivatag hasznosítása At-Tahrir tartományban — mindezek az intézkedések, valamint a fiatal Egyiptom Köztársaság első intézkedései önmagukért beszélnek.

Nagymértékben növekedett Egyiptom nemzetközi tekintélye; Egyiptom ma a fontos tényezője annak a harcoknak, amelyet a Közel-Kelet a békéért, a gyarmati uralom ellen, egyes független államoknak a gyarmatosító olyan katonai blokkjaiba való bevonása ellen folytat, mint amilyen a bagdadi paktum, amelyet Gamal Abdel Nasszer elnök ur jogosan nevezett az arab népek börtönének.

A Szovjetunió ellenzete és ellenzi az államok belügyeibe való beavatkozást. A társadalmi és államrendszere formái a nép ügye, minden egyes ország saját ügye, noha nekünk, maxiatárnak az a meggyőződésünk, hogy a társadalmi fejlődés megváltoztathatatlan belső törvényeinek értelmében minden ország eljut a szocializmushoz, mégpedig mindegyik a maga jellegzetes történelmi sajátosságával.

A Szovjetunió mindig a keleti országok szabad, független és szuverén fejlődési lehetőségeinek biztosítása mellett foglalt és foglal állást, valamint amellett, hogy az összes hatalmak szigorúan tartsák tiszteltben az Egyesült Nemzetek Szervezetének vonatkozó elveit. A Szovjetuniót kizárólag ez az egy dolog érdekli a Közel- és Közép-Keleten. Mi ugyanakkor természetesen azt is óhajtuk, hogy megjavuljanak kapcsolataink és barátságot kössünk a világ összes többi államával, beleértve az Egyesült Államokat, Franciaországot, Angliát, Görögországot, Törökországot, összes szomszédainkat.

Meg is tesszük a megfelelő lépéseket ebben az irányban és a jövőben is minden eszközzel harcolni fogunk, hogy ezt elérjük. Magától értetődik, hogy a Szovjetunió és a nyugati hatalmak közötti kapcsolatok megjavítása nem történik és nem is történhetik az arab országokkal, keleti barátainkkal való jóviszonnyal rováására. E tekintetben senki se ringassa magát illúziókban. Törekedjünk az egyiptomi és a szovjet népek barátságának és testvériségének további megerősítésére.

A jelenlevők nagy figyelemmel hallgatták, több ízben viharosan megtapsolták és helyeslő felkiáltásokkal szakították félbe D. T. Sepilov beszédét. Amikor D. T. Sepilov, a Szovjetunió és Egyiptom baráti kapcsolatairól beszélt, ilyen felkiáltások hangzottak: "Eljen az egyiptomi nép és a szovjet népek barátsága!", "Eljen a szabad népek barátsága!". Előnkben helyeselt a jelenlevők akkor is, amikor D. T. Sepilov beszédében idézte Gamal Abdel Nasszert, a Szovjetunió miniszterelnökének azt a kijelentését, hogy a bagdadi agresszív paktum a népek börtöne, majd éltették Gamal Abdel Nasszert és a Szovjetuniót, Egyiptom "irátját".

D. T. Sepilov zárószavait, amelyekkel az egyiptomi és a szovjet népek barátságának és testvériségének további megerősítésére buzdított, ilyen felkiáltások követték: "Eljen a Szovjetunió!", "Eljen a független és szabad Egyiptom!", "Eljenek orosz testvéreink!".

A bernesti szociális központ elhagyása előtt D. T. Sepilov a következőket írta be a központ vendégnévjébe: "Sikeret kívánok a bernesti központnak — Egyiptom Köztársaság egyik új kulturális központjának — munkájához, a dolgozók és hősies egyiptomi nép javáért".

A szovjet parlamenti küldöttség Bécsben

BECS. (Agerpres). — TASZSZ. Az Ausztriában látogatásban lévő szovjet parlamenti küldöttség M. P. Taraszov, a Szovjetunió Legfelső Szovjetje Elnöksége alelnökének vezetésével június 17-én látogatást tett az osztrák parlamentben. F. Hurd, J. Bohm és A. Horbach, a Nemzeti Tanács elnöke melegen fogadták a szovjet vendégeket. A parlament épületében, ahol 1918-ban kikiáltották az Osztrák Köztársaságot, a szovjet küldöttek megtekintették az üléstermet és az állandó parlamenti bizottságok dolgozószobáit. A küldöttek érdeklődtek a Nemzeti Tanács, a Szövetségi Tanács munkája, a törvényhozási rendszer és a kormányzati rendszer iránt. A Tanács elnöke válaszoltak a szovjet küldöttek számos kérdésére. A szovjet vendégek ezután a bécsi városi tanács főtitkárságának kíséretében megtekintették az osztrák főváros nevezetességeit.

Az Országos Kínai Népkepviseleti Gyűlés 3. ülészaka

PEKING. (Agerpres). Az Új Kínai hírtgyűlés jelenté: Az Országos Kínai Népkepviseleti Gyűlés 3. ülészaka folytatja munkáját. A június 18-i ülésen felszólt Kuo Mo Zso, a Kínai Tudományos Akadémia elnöke, a Gyűlés Állandó Bizottságának alelnöke, Ti Fu-csun, az Állami Tervbizottság elnöke. Csen Jun, az Államtanács helyettes elnöke és Li De-cuan egészségügyi miniszter.

Kuo Mo Zso beszédében a kínai tudomány problémáival és fejlődésének kilitásaival foglalkozott.

Fu Csun ismertette a Kínai Népkepviseleti Gyűlés első ülésének teljesítési menetét. — Teljes bizonyossággal állíthatjuk — mondotta —, hogy határidő előtt teljesítjük és fel is teljesítjük első öt éves tervünket. Csen Jun beszédében elemezte a kereskedelmi, ipari, kisipari és szállítási magánvállalatoknak vegyes állami- és magánvállalatokká, illetve szocialista típusú szövetkezetekké való átalakításához fűződő kérdéseket.

Li De-cuan beszámolt arról, hogy az egészségügyi minisztérium a Népkepviseleti Gyűlés 2. ülészaka óta kifejtett tevékenységével fokozta hozzájárulását a szocialista társadalom felépítéséhez Kínában.

Az ülészak folytatja munkáját.

Tizenhárom ázsiai és afrikai ország a Biztonsági Tanács összehívását kéri Algéria kérdésében

NEWYORK. (Agerpres). Mint az Associated Press hírtgyűlés jelenté, az ENSZ tizenhárom ázsiai és afrikai tagállama június 18-án hivatalosan kérte a Biztonsági Tanács összehívását az algériai kérdés megvitatása érdekében.

A tizenhárom ország megbízottjai a Biztonsági Tanács összehívását javasoló levelekben kijelentik: "Azért kérjük ezt, mert Algériában egyre rosszabbodik a helyzet, amire egyébként már ez év áprilisában felhívtuk a Biztonsági Tanács figyelmét."

Yemen tiltakozást intézett az angol kormányhoz

LONDON. (Agerpres). A Reuter hírtgyűlés közlése szerint Yemen kormányának Nagy-Britannia kormányához intézett jegyzékben tiltakozott a brit szárazföldi hadseregnek Yemen és Aden brit protektorátus határvízén végzett hadgyakorlatai ellen.

Tiltakozó jegyzékében Yemen felhívja Nagy-Britannia kormányának figyelmét arra, hogy ezt a hadgyakorlatot a béke megsértésének tekintik.

Törökország külügyminiszterének lemondása

ANKARA. (Agerpres). Június 19-én F. Köprülü, Törökország külügyminisztere lemondott.

Az Egyesült Államok lakosainak száma

NEWYORK. (Agerpres). Az Egyesült Államok népszámlálási hivatala közölte, hogy 1956. május 1-én az Egyesült Államok lakosainak száma 176.649.000 volt.

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának Prezidiuma ebédet adott a Jugoszláv Kommunista Szövetsége vezetőinek tiszteletére

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti: Június 19-én a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának Prezidiuma a Kreml Palotában ebédet adott a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Szovjetunióban tartózkodó vezetőinek tiszteletére. Az ebéden résztvettek a következő elvtársak: J. Broz Tito, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége elnöke, Edvard Kardelj, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Központi Bizottsága végrehajtó bizottságának tagja, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Központi Bizottságának titkára, Jakov Blazevics, V. Micsunovics, K. Popovics, M. Todorovics, A. Humo, a Jugoszláv Kommunista Szövetsége Központi Bizottságának tagja.

A Szovjetunió Kommunista Pártja részéről a következő elvtársak vet-

tek részt az ebéden: N. A. Bulgakin, N. Sz. Hruscsov, L. M. Kaganovics, A. I. Kiricsenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoján, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Szaburov, K. J. Vorosilov, az SzKP Központi Bizottsága Prezidiumának tagjai: G. K. Zsukov, L. I. Brezsnyev, N. A. Muhitdinov, E. A. Furcsseva, N. M. Svernyik, az SzKP Központi Bizottsága Prezidiumának póttagjai: A. B. Arisztov, N. I. Beljaev, P. N. Poszpelov, az SzKP Központi Bizottságának titkára, V. V. Kuznyecov, B. N. Ponomarev, az SzKP Központi Bizottságának tagjai, N. P. Firjubin, az SzKP Központi Bizottságának póttagja.

Az ebéd az őszinte barátság szellemétől áthatott, szívélyes, elvtársi légkörben folyt le.

Az Algériai Kommunista Párt nyilatkozata

PARIZS. (Agerpres). A l'Humanité közli az Algériai Kommunista Párt nyilatkozatát. Ebben az Algériai Kommunista Párt leírja a jelenlegi algériai helyzetet, ennek fejlődését, melyet a háború egész Algériára való kiterjesztése és a nemzeti ellenállási mozgalom minden formájának új fellegvülése jellemző.

Az algériai ellenállási mozgalom egységéről szólva a nyilatkozat kijelenti: "Az Algériai Kommunista Párt kijelenti: Az algériai nép tudatában van annak, hogy nemzeti felszabadító háborút vív. Az algériai nép nem saját jószándékából fogott fegyvert. Belekényszerítették ebbe a háborúba, mert nem maradt számára más eszköz arra, hogy érvényesítse jogait."

Nehru indiai miniszterelnök újabb külföldi utra indul

DELHI. (Agerpres). Sajtóhírtgyűlések jelentése szerint június 21-én Dzsawaharlal Nehru, India miniszterelnöke, néhány hetes külföldi utra indul. Az indiai miniszterelnök fel fogja használni ezt az alkalmat arra, hogy fontos nemzetközi kérdéseket beszéljen meg különböző nyugati és középkeleti politikusokkal és államférfiakkal.

Nehru utjának első állomása London lesz, ahol részt fog venni a Commonwealth országainak értekezletén, mely június 27-én nyílik meg Nagy-Britannia fővárosában. Londonból Nehru az Egyesült Államokba, Nyugat-Németországba, Franciaországba, Jugoszláviába, Egyiptomba, Libanonba és Szíriába utazik. Ami az Egyesült Államokban teendő látogatásait illeti, lehetséges, hogy Nehru miniszterelnök utiterve meg-

változik Eisenhower elnök betegsége folytán. Amennyiben Eisenhower egészségi állapota nem teszi számúra lehetővé, hogy tárgyaljon az indiai miniszterelnökkel, úgy lehetséges, hogy Nehru Egyesült Államokbeli utazása elmarad.

Ebben az esetben Nehru hosszabb időt tölt majd a Közel-Keleten és Jugoszláviában. A Saudí Arabiába tervezett, majd utóbb lemondott látogatásra esetleg szintén sor kerül.

Nehru miniszterelnök szerepéről szólva a dominionok közeli értekezletén, a Reuter hírtgyűlés közlése szerint, hogy bárha nem fog különleges kérdéseket felvetni "Nehru miniszterelnök csekély részét vesz majd a tárgyalások legfőbbjén, azokon a tárgyalásokon, melyek a Commonwealth megvédésére vonatkoznak."

Közlemények

Az Orvostudományi Társaság aradi fiókja pénteken este 7 órai kezdettel valamennyi osztállyal plenáris ülést tart, a következő napirenddel: 1. Zosim C. professzor (Temesvár): Heveny veseelégtelenség. 2. Dr. Bulbuca I.: Urogenitális tuberkulózis.

A Központi Lóto értékes tárgyjutalmakat sorsol ki június 22-én

A Lotteria Állami Vállalat közli, hogy csak ma vásárolhatunk jegyet a Központi Lóto pénteki, június 22-i húzására. Ezalkalommal a szokott pénzjutalmakon kívül a következő tárgyjutalmak kerülnek kisorsolásra:

— 350 köbcentiméteres IFA motorkerékpárok.
— Schaffhausen márkájú aranyórák.
— Schaffhausen és Doxa márkájú nikkell órák.

24 hét filmjelenet

"DOZSA GYORGY" mozi: június 24-ig: Egy pikoló világos. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák. Naponta matiné 10 és 12 órák.
"NICOLAE BALCESCU" mozi: június 25-ig: A sötét folyó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák. Naponta matiné 11 órák.
"HERBAK JÁNOS" mozi június 24-ig: Viszontlátásra, Grock ur. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.
"I. L. CARAGIALE" mozi: június 24-ig: Lejötték a hegyekről. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.
"IFJÚSÁGI" mozi (volt Új idők): június 24-ig: Maximka. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órák.
"SOLIDARITATEA" mozi: (Gái): június 24-ig: Liliomfi. — Elő-

adások: hétköznap este 7 órák, vasárnap: 3, 5, 7 és 9 órák, matiné 11 órák. Hétfőn nincs előadás.
"MAXIM GORKIJ" mozi (Mikolaka): június 24-ig: Mandy. — Előadások: este 8 órák, szerdán és szombaton: 6 és 8 órák, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órák. Hétfőn nincs előadás.
"DECEMBER 30" üzemi filmezni: június 23 és 24-én: Sónajok az utcán. Előadások: 3, 5, és 7 órák, vasárnap 11 órák. Matiné.
"ILIE PINTILIE" CFR mozi: (Gradiste): június 22, 23 és 24-én: Hinton járó szerelem. Előadások: munkanapokon: este 7 órák, vasárnap: 3, 5 és 7 órák.